

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 645/2021-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Dudíša a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Dášou Komkovou, Hlavná 27, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 79 Er 770/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 79 Er 770/2012 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Okresný súd Prešov **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **384,08 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 13. mája 2021 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) týkajúcim sa podaného dovolania sťažovateľa v exekučnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 79 Er 770/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľ zároveň navrhoval prikázať okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov, uplatnil si primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 3 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako povinný v napadnutom exekučnom konaní podal 13. mája 2018 návrh na zastavenie exekúcie, ktorý doplnil podaním z 11. novembra 2018. Okresný súd uznesením č. k. 79 Er 770/2012 zo 7. marca 2019 zamietol

návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie. Sťažovateľ podal v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) tak, že uznesením č. k. 6 CoE 18/2019 z 27. októbra 2019 potvrdil predmetné uznesenie okresného súdu. Proti rozhodnutiu krajského súdu podal sťažovateľ 26. decembra 2019 dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vrátil spis okresnému súdu 17. januára 2020 ako predčasne predložený s tým, že okresný súd má vykonať úkony pred predložením veci dovolaciemu súdu. Sťažovateľ podal 17. augusta 2020 sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní (adresovanú najvyššiemu súdu, pozn.), pretože od vrátenia veci 17. januára 2020 do 17. augusta 2020 okresný súd neurobil žiadne úkony týkajúce sa predloženia veci dovolaciemu súdu. Okresný súd reagoval listom z 10. septembra 2020, v ktorom uviedol, že uznesením č. k. 79 Er 770/2012 z 27. augusta 2020 rozhodol o námietkach sťažovateľa proti exekúcii a trovám exekúcie a až po právoplatnosti tohto uznesenia bude môcť vykonať úkony súvisiace s podaným dovolaním. Okresný súd zároveň podotkol, že zdržanie v predmetnej veci bolo spôsobené vysokým nápadom exekučných vecí a personálnym poddimenzovaním okresného súdu, za čo sa sťažovateľovi ospravedlnil.

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Sťažovateľ poukázal na nečinnosť okresného súdu vo veci jeho dovolania, pričom dovolanie podal ešte 26. decembra 2019 a ku dňu podania jeho ústavnej sťažnosti (13. mája 2021) nebol súdny spis ešte stále predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní, a preto sa sťažovateľ domnieva, že postup okresného súdu nesmeroval efektívne k odstráneniu stavu jeho právnej neistoty, a teda nemôže byť zlučiteľný s jeho základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

4. Sťažovateľ sa domáhal aj finančného zadosťučinenia vo výške 3 000 eur, a to z dôvodu, že neodstúpenie spisu na ďalšie rozhodnutie v trvaní viac ako 16 mesiacov pôsobilo na neho samotného, ako aj ostatných členov jeho rodiny nepriaznivo vo všetkých oblastiach jeho života, t. j. v osobnom, ako aj pracovnom. Poukázal najmä na svoje zdravie, ktoré je po psychickej stránke narušované s prihliadnutím na pretrvávajúci stav právnej neistoty po značne dlhú dobu, ktorá u neho už nastala prakticky dňom vzniku exekučného konania vedeného pod sp. zn. 79 Er 770/2012. Taktiež má byť značne narušená jeho psychická rovnováha a podmienky pri ďalšom vykonávaní životných úkonov tým, že oprávnený okrem vyplatenia istiny požaduje aj vyplatenie príslušenstva pohľadávky, úrokov z omeškania vo výške 29,99 % ročne. Tieto v zmysle podania žaloby od 14. augusta 2007 predstavujú sumu 4 971,24 eur, čo značí, že príslušenstvo pohľadávky presiahlo výšku žalovanej istiny.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

5. Ústavný súd predmetnú ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 645/2021-11 z 20. decembra 2021 ju podľa § 56 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

6. Ústavný súd následne výzvou z 22. decembra 2021 vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k opodstatnenosti ústavnej sťažnosti. Predseda súdu v podaní doručenom ústavnému súdu

27. januára 2022 odkázal na vyjadrenie zákonného sudcu, ktoré pripojil k svojej odpovedi. Zákonný sudca vo svojom vyjadrení zhrnul stručne doterajší priebeh exekučného konania vrátane postupu okresného súdu po podaní dovolania sťažovateľom v rámci predmetného exekučného konania. K samotným priet'ahom pri predkladaní veci dovolaciemu súdu zákonný sudca uviedol, že sťažovateľ nesprávne podal dovolanie priamo na najvyššom súde, a to bolo odstúpené okresnému súdu až 23. januára 2020. Následne požiadal sťažovateľ o pridelenie advokáta pre dovolacie konanie – o ktorom rozhodovalo Centrum právnej pomoci, a nie okresný súd – a popritom doručil okresnému súdu niekoľko doplnení svojho dovolania. Poukázal aj na to, že okresný súd v predmetnom období rozhodol o námietkach sťažovateľa proti exekúcii a proti trovám exekúcie a opakovane sa musel vyjadrovať k iným ústavným sťažnostiam sťažovateľa (II. ÚS 448/2020, IV. ÚS 548/2020 a II. ÚS 108/2021), pričom v období od 5. februára 2021 do 24. marca 2021 bol predmetný exekučný spis predložený ústavnému súdu.

7. Po doručení vyjadrenia okresného súdu ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby v prípade, ak by to sťažovateľ považoval za potrebné, zaujala stanovisko k vyjadreniu okresného súdu, ktoré jej v prílohe zaslal. V podaní doručenom ústavnému súdu 7. februára 2022 sťažovateľ iba uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou okresného súdu, a zotrval na podanej ústavnej sťažnosti.

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s podaniami účastníkov došiel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno v tomto prípade očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Chronológia úkonov okresného súdu v napadnutom konaní

9. Ústavný súd zo spisového materiálu okresného súdu (79 Er 770/2012) zistil, že okresný súd v rámci dovolacieho konania vykonal v predmetnej veci tieto úkony:

- Dňa 21. januára 2020 bolo dovolanie sťažovateľa odstúpené z najvyššieho súdu.
- Dňa 14. apríla 2020 bolo prijaté dožiadanie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prešov z dôvodu trestného oznámenia podaného sťažovateľom na sudkyňu okresného súdu konajúcu v predmetnej exekučnej veci.
- Dňa 17. apríla 2020 bola podaná žiadosť sťažovateľa o pridelenie advokáta.
- Dňa 11. mája 2020 okresný súd zaslal odpoveď na žiadosť Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prešov.
- Dňa 25. mája 2020 sťažovateľ podal doplnenie k dovolaniu.
- Dňa 27. júla 2020 sťažovateľ podal ďalšie doplnenie k svojmu dovolaniu.
- Dňa 27. augusta 2020 okresný súd uznesením zamietol námietky sťažovateľa proti exekúcii a aj jeho námietky proti trovám exekúcie.
- Dňa 19. novembra 2020 okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka uložil sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok za dovolanie a zároveň zaslal dovolanie na vyjadrenie oprávnenému v exekučnom konaní a súdnemu exekútorovi.
- Dňa 25. novembra 2020 oprávnený v exekučnom konaní doručil okresnému súdu vyjadrenie k dovolaniu, ktoré okresný súd 26. novembra 2020 zaslal sťažovateľovi na vedomie.
- Dňa 23. decembra 2020 sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu o zaplatení súdneho poplatku za dovolanie.

- Dňa 5. januára 2021 sťažovateľ doručil okresnému súdu ďalšie doplnenie svojho dovolania.
- Dňa 18. februára 2021 sťažovateľ doručil okresnému súdu ďalšie podanie, ktorým doplnil svoje dovolanie.
- V období medzi 5. februárom 2021 a 24. marcom 2021 bol súdny spis zapožičaný ústavnému súdu (II. ÚS 108/2021).
- Dňa 22. marca 2021 sa Centrum právnej pomoci informovalo na okresnom súde, či už bolo dovolanie sťažovateľa predložené najvyššiemu súdu.
- Dňa 13. apríla 2021 okresný súd zaslal odpoveď Centru právnej pomoci a zároveň sudca okresného súdu vyhovel sťažnosti sťažovateľa a zrušil uznesenie o uložení súdneho poplatku za podanie dovolania z dôvodu zákonného oslobodenia od platenia súdneho poplatku (spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu).
- Dňa 19. mája 2021 bola najvyššiemu súdu predložená predkladacia správa, pričom spisový materiál bol najvyššiemu súdu doručený 25. mája 2021.
- Dňa 27. júla 2021 najvyšší súd uznesením dovolanie sťažovateľa odmietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24. septembra 2021.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 79 Er 770/2012 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom tohto základného práva je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

12. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (napr. § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1), ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti už vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak,

aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú

- právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje,
- správanie účastníka súdneho konania a
- postup samotného súdu.

Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovanej veci.

Právna a faktická zložitosť veci:

14. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd podotýka, že úkony prvostupňového súdu pred predložením dovolania najvyššiemu súdu majú vyslovene technický a administratívny charakter. Vo všeobecnosti preto platí, že pri nich nemožno hovoriť o právnej, resp. faktickej zložitosti prerokovanej veci. Z prehľadu chronológie úkonov okresného súdu v napadnutom konaní navyše nevyplýva žiaden aspekt, ktorý by bolo možné hodnotiť ako zložitosť veci.

Správanie účastníka konania:

15. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priesťahom. Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu, konštatuje, že sťažovateľ celkovo štyrikrát dopĺňal svoje dovolanie, naposledy podaním z 18. februára 2021, t. j. viac ako rok po tom, čo podal samotné dovolanie. Takýto postup sťažovateľa nesvedčí o jeho neistote, prípadne strese, že o jeho dovolaní nebolo rozhodnuté, resp. že nebolo ani len predložené dovolaciemu súdu. Uvedené ústavný súd zohľadnil pri rozhodovaní o sťažovateľom požadovanom finančnom zadosťučinení.

Postup okresného súdu v napadnutom konaní:

16. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priesťahom, bol postup samotného okresného súdu v napadnutom konaní. Z priebehu napadnutého konania popísaného v bode 9 odôvodnenia tohto nálezu vyplýva, že takmer tri mesiace po podaní dovolania (23. januára 2020) bol okresný súd nečinný. Následne vybavil dožiadanie v súvislosti s trestným oznámením sťažovateľa a potom bol nečinný ešte ďalšie tri mesiace, po ktorých uplynutí rozhodol o námietkach sťažovateľa proti exekúcii a proti trovám exekúcie (27. augusta 2020). Napokon bol nečinný ešte dva mesiace a procesne začal riešiť dovolanie sťažovateľa až po 18. novembri 2020. Po tomto období už nemožno vytknúť okresnému súdu žiadne obdobie neodôvodnenej nečinnosti. Napriek tomu postup okresného súdu, keď najprv vyšším súdnym úradníkom vyrubil sťažovateľovi súdny poplatok za dovolanie (19. novembra 2020) a potom ho sudcom na základe podanej sťažnosti sťažovateľa 13. apríla 2021 zrušil (pretože sťažovateľ bol zo zákona oslobodený od súdnych poplatkov, čo súdu muselo byť zrejme z obsahu súdneho spisu, pozn.), nemožno považovať za efektívny postup. V konečnom dôsledku aj toto neefektívne konanie

okresného súdu predĺžilo už tak neprimeranú dĺžku úkonov okresného súdu pri predkladaní veci dovolaciemu súdu.

17. V napadnutom konaní teda došlo k neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu presahujúcej osem mesiacov, ako aj k neefektívnemu postupu okresného súdu pri vyrubení súdneho poplatku. Okrem toho celková dĺžka predkladania veci dovolaciemu súdu presiahla jeden rok a štyri mesiace, čo vyznieva neprimerane vo vzťahu ku skutočnosti, že o samotnom dovolaní rozhodol najvyšší súd v priebehu dvoch mesiacov (taktiež muselo okresnému súdu byť zrejmé, že dovolanie sťažovateľa bude odmietnuté ako neprípustné – išlo o dovolanie proti rozhodnutiu o zastavení exekúcie, pozn.). Uvedené možno v kontexte danej veci jednoznačne považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (najmä s poukazom na to, že zo strany okresného súdu išlo pri predkladaní veci dovolaciemu súdu o administratívno-technický postup).

Záver:

18. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 79 Er 770/2012 porušené bolo (bod 1 výroku tohto nálezu).

19. Ústavný súd poukazuje na to, že v čase jeho rozhodovania už bol spis nielen predložený najvyššiemu súdu, ale tento aj právoplatne rozhodol. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nevyhoviel ústavnej sťažnosti v tej časti, v ktorej sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov (bod 3 výroku tohto nálezu), pretože takýto príkaz uložený okresnému súdu v aktuálnej procesnej situácii nemá žiadne opodstatnenie.

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

20. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

21. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

22. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

23. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

24. Sťažovateľ si uplatnil primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur, ústavný súd ale v danom prípade nevidel dôvod na priznanie akéhokoľvek finančného zadosťučinenia. V predmetnej veci išlo úkony po podaní mimoriadneho opravného prostriedku, a teda samotné konanie o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekučného konania bolo už právoplatne skončené. Miera právnej neistoty z nerozhodnutia súdu v čase po právoplatnosti rozhodnutia je nepochybne nižšia, ako to je v prípade právnej neistoty v čase, keď nie je právoplatne rozhodnuté. Ústavný súd zobral do úvahy aj nezvyčajný postup sťažovateľa, ktorý prietahy na strane okresného súdu „využil“ na neustále dopĺňanie už podaného dovolania, čo prinajmenšom nepotvrzuje jeho tvrdenia o tom, aký negatívny účinok na jeho život mal mať postup okresného súdu pri predkladaní veci dovolaciemu súdu na rozhodnutie. Napokon ústavný súd zdôrazňuje, že už samotná deklarácia porušenia základných práv a náhrada trov konania implicitne zahrňujú aj satisfakčný prvok. Vzhľadom na už zhrnuté okolnosti ústavný súd v časti o primeranom finančnom zadosťučinení ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 3 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

25. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 384,08 eur (bod 2 výroku tohto nálezu).

26. Ústavný súd priznal právnej zástupkyňi sťažovateľa náhradu trov konania v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za 2 úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2021 v sume 181,17 eur (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2021 v sume 10,87 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky).

27. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

28. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu